

א באל אין הימל

שנהגו לזמר אצל מרן החקל יצחק זי"ע
בפורים, אחרון של פסח, שמחת תורה

תחילת 1234567

א

א באל אין הימל איז פאר אונז אנגעגרייט,
מיר זענען אלע געלאדנט צום חתן.
א זאל מיט קרודענצין איז פאר אונז בערייט,
אינמיטן ליגט דער לויטן.

תחילת 1234567

מלאכים אלס משרתים שטייען,
און ג-ט איז דער סארווער אליין,
ער טיילט דאך א יעדן וויפיל ער איז ווערט.
דער סארווער גייט א קרוין,
און טיילט א יעדן נאך זיין לויט,
אלעס איז ביי אים, ריכטיג אויפגעקלערט.

תחילת 1234567

אבער דער וואס איז נישט געלאדנט אויף דער באל,
דעם לאזט מען נישט אריין אין דעם זאל,
מעג ער דער גרעסטער מיוחס זיין,
קיין שקר, קיין חנופה, איז דארט נישט פאראן.

תחילת 1234567

צדיקים זיצן פרייליך,
און אויבן זיצט דער מלך,
די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.
דער סארווער זעט אליין,
אז א צדיק קומט צו גיין,
פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

ב

מיט אלע גאמונג פרוכטן איז דער זאל אויסגעהאנגען,
די זון מיט איר שיינהייט אויף זיי לייכט,
אין גומן וועג ווער עס איז געגאנגען,
דער ווערט אהין מיט פאראד געבראכט.
דער וואס האט די הייליגע תורה געלערנט,
און דעם בורא נישט דערצערנט,
ער האט אלעס ריכטיג געצילט,
זיין ווינטש האט ער ערפילט.

דער ווערט אהין, מיט כבוד געפירט,
און מיט בריליאנטען אויסגעצירט.

אבער ווער עס האט אלעס געטוען פונקט פארקערט

און דעם בורא נישט צוגעהערט,

דער מוז אינדרויסן שטיין,

אין זאל, אויפ'ן באל, טאר ער נישט אריינגיין,

צדיקים זיצן פרייליך,

און אויבן זיצט דער מלך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

דער סארווער זעט אליין,

אז א צדיק קומט צו גיין,

פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

ג

א יעדער צדיק זיצט זיך אויף זיין שטול,
און די ביימער שטייען אינמיטן זאל,
חיות און עופות זענען דארט פיל,
און פון אונטן גייט א שמארקע קוואל.

די כלה מיט'ן חתן,

דעם שור הבור מיט'ן לויטן,

זיי האבן אויך א שמחה מיט די חשוב'ע געסט.

זיי בעטן זיך אליין,

צו אונז זאלט איר קומען צו גיין,

ביי אונז וועט איר האבן גאר די גוטע קעסט.

דוד המלך זיצט זיך איינגעהילט,

ער האלט דעם פידל און ער שפילט,

דער סארווער קומט אלץ אריין,

און געט פאר א יעדן, א בעכער מיט וויין.

מ'עסט און מ'טרינקט,

מ'זינגט און מ'שפילט,

די שמחה איז גאר, אויף דעם העכסטן גראד.

מלאכים אלע ערליי,

אח"ח 1234567

שטייען נעבן זיי,

זיי פירן אריין די געסט מיט כבוד און פאראד.

צדיקים זיצן פרייליך,

אח"ח 1234567

און אויבן זיצט דער מלך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

אח"ח 1234567

דער סארווער זעט אליין,

אז א צדיק קומט צו גיין,

אח"ח 1234567

פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

ד

ביי דער זייט פון טויער שטייט א וואך,

דאס איז דאך אברהם אבינו אליין,

צו אים קומען מענטשן גאר אסאך,

אבער נישט א יעדן לאזט מען אריינגיין.

ווי ער שטייט אזוי ביי די מיר,

קומט איינער צו צו איר,

ער שרייט ער איז א יחסן, ער האט אלעס געטוען

בהיתר.

אוי! א גוטן איד האב איך געהאט,

פון די מאמע'ס צד,

א זידן א מגיד א רב א פעטער.

אבער דער וועכטער קוקט אים אן און לאכט,

יונגערמאנשיק! אבער וואס האסטו אליין אהער

געבראכט,

ווייז נאר דיין בילעט געשווינד,

איך האב נישט, זאגט ער, גראדע ביי מיר אצינד.

לאזט נאר מיך אריין,

איך וויל ביי מיין זידן זיין,

ער האט אסאך בילעטן און מיינעם אויך ביי זיך,

דער וועכטער ענטפערט דא איז קיין סיקרעטין,

דא מוז מען האבן בילעטן,

גיי אוועק פון דאנען דא ביזטו קיין בטוח.

צדיקים זיצן פרייליך,

און אויבן זיצט דער מלך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

דער סארווער זעט אליין,

אז א צדיק קומט צו גיין,

פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

ה

דער וועכטער איז שטענדיג גרייט,

צו רעווידירען די געסט וואס קומען אן צו די מיר,

מיט איינמאל קומט זיך אן א גרעפין ברייט,

זי וויל אויך אנקוקען דאס אידישע קווארטיר.

זי שרייט זי איז רייך,

זי וועט געבען געלט אסאך,

לאזט מיר נאר אריין אויף אן אויגן-בליק,

איך וועל ענק געבען געלט וויפיל איר ווילט,

ווייל ביי מיר געלט קיין ראלע שפילט,

איך וועל מיך נישט פארווימען איך גיי שוין באלד צוריק

דער וועכטער לאכט זיך אויס פון איר,

ער זאגט! די מיר איז צו שמאל פאר דיר,

די ביזט דאך זייער ברייט און גרויס,

אויף אזעלכע געסט, ווי דו ביזט, קוקן מיר נישט

ארויס.

גיי פון דא, געשיקט,

צו דעם וואס אויף דיר קוקט,

גיי שוין גיכער ווייל מ'ווארט אויף דיר דארט.

אהין זאלסטו גייען,

דארט וועט מען דיר דערפרייען,

דארט זאלסטו וואוינען ווייל דארט איז דיין ארט.

צדיקים זיצן פרייליך,

און אויבן זיצט דער מלך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

דער סארווער זעט אליין,

אז א צדיק קומט צו גיין,

פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

אוצר החכמה

י

די געשמאקן פון די ביימער זענען צוקער זיס,

אן אנגענעמער גערוך שפירט מען דארטן.

א יעדער איינער וואלט זיך געוואונטשן צו האבן דעם

זכות,

צו שפאצירן אין דעם גארטן.

מחנה 1234567

מ'קומט צו פארן פון ווייטע לענדער,

הערן מיט הויכע צילינדער,

אריין צו גיין אין גארטן, דאס איז זייער פלאן.

ער שרייט ער איז א שררה,

צען טויזענט דאלער איז ביי אים א כפרה,

ער האט א סאך גיטער, ער איז א רייכער מאן.

אבער דער וועכטער שטייט אויך דארט,

און ער רעוודירט אים אויפ'ן ארט,

ער געפינט אין אים א פלעק,

האסט נישט געגעבן קיין צדקה, גייזשע פין דאנעט

אוועק.

האסט דיך צופיל ערלויבט,

ארימעלייט האסטו בארויבט,

צו וואס טויג מיר דיין עשירות, מיט דיין פיל געלט.

ער געט אים איבער צו יענעם,

צום שר פון גיהנם,

דארט זאלסטו וואוינען, ווייל דארט איז דיין וועלט.

צדיקים זיצן פרייליך,

און אויבן זיצט דער מלך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

דער סארווער זעט אליין,

אז א צדיק קומט צו גיין,

פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

ז

אוצר החכמה

מיט דעם קאפ איינגעכויגען קומט זיך אן ארימאן,

און דעם בילעט האט ער ביי זיך אין טאש.

דא אויף דער סעודה וויל איך אויך זיין,

ער שטעלט זיך אנידער ברייט מיט קוראזש.

איך האב פיל צרות געליטן,

דערפאר וויל איך דא זיין א מחותן,

ווייל אויף דער סעודה האב איך שוין לאנג געווארט.

מיין בילעט נאר גיט א באטראכט,

וואס איך האב אהער געבראכט,

איך גיי נישט פון דאנעט, ער איז איינגעשפארט.

אוצר החכמה

דער וועכטער געט אים באלד די האנט,

און זאגט אים דו ביסט מיר שוין לאנג באקאנט,

ער געט אים באלד אן ארט,

אלע אינאיינעם זיצן פרייליך דארט.

דארט זיצן אלע גלייך,

סיי ארים סיי רייך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

דער סארווער זעט אליין,

ווען א צדיק קומט צו גיין,

פירט ער אים אריין מיט כבוד און פאראד.

צדיקים זיצן פרייליך,

און אויבן זיצט דער מלך,

די משרתים די מלאכים באדינען אקוראט.

דער סארווער זעט אליין,

אז א צדיק קומט צו גיין,

פירט ער אים אריין, מיט כבוד און פאראד.

סאל אה קאקאש מאר

מהרה"ק מקאלוב זי"ע

1234567
אוצר החכמה

א

סאל אה קאקאש מאר,

1234567

מויך מגניד מאר,

זלד ערדבן,

שיק מרזבן,

שיטל עדי מהדר.

קרייען טוט שוין דער האן,

דער טאג טאגט שוין אן,

אין א גרינעם וועלדל,

נעבן א פוסטן פעלדל,

א פייגעלע שפאצירט ארום.

ב

דמיטשה דה מהדר?

דמיטשה דה מהדר?

שרגא לבא דזשינדזשי אה סיה,

אינגם אדה נר.

וואס פאר א פויגל איז דאס?

וואס פאר א פויגל איז דאס?

געלע פיסל, פערל פיסקל,

קיין ירושלים וויל זי גיין.

ג

נרי מהדר נרי,

נרי מהדר נרי,

הה אהז אישטון נקד רנדל,

אה טיעט לסקג מר.

ווארט פייגעלע ווארט,

ווארט פייגעלע ווארט,

אז גאט וועט דיר באשערן,

וועסטו קיין ירושלים אום קער

ד

דמקהר לם אהז מר?

דמקהר לם אהז מר?

יבנה המקדש עיר ציון תמלא,

אהקהר לם אהז מר.

ווען וועט דאס זיין?

ווען וועט דאס זיין?

יבנה המקדש עיר ציון תמלא,

דעמאלט וועט דאס זיין.

הומים צועקים – שִׁירְנָהֵק רִינָהֵק

מהרה"ק מקאלוב זי"ע

(תורגם לאידיש ע"י הרה"צ ר' ישכר בעריש אייכענשטיין זצ"ל, אדמו"ר מזידיטשוב)

א

שִׁירְנָהֵק רִינָהֵק אָה פֿרִינָהֵק,	הומים צועקים צאן קנָשים,
פֿהנֶהסְקֶהֶדְנָהֵק אָה - יֶהֱסָנָהֵק,	תַּחַן עוֹרְכִים לְרוֹעִיָּהֵם,
אִי! דַּ מִּנְדִּיָּה מִג אָה־נֶהֶדְה־יִנָּהֵק,	יאמֹר נָא לְאֶדְוָנָהֵו,
אָהֶד־יִתֵּן סִינֵט אָה - יֶהֱנָהֵק.	יִתֵּן מִסְפּוֹא לְצִאָנָהֵו.

עם וויינען און שרייען די שעפעלעך זעהר,

צו דעם פאסטוך אָן אן אויפהער,

צו דעם פאסטוך אָן אן אויפהער.

1234567

אוי, ער זאל זאגן, פאר'ן הער,

ער זאל געבן צו עסן, פאר די שעפעלעך מער,

ער זאל געבן צו עסן, פאר די שעפעלעך מער.

הוצאת החכמה

ב

ד־אָה גֶהֶדְה אָהִיט פֿלָלִי,	אָבֵל אָדוֹן מִשִּׁיבָהֵו,
וָהֵן - אָה - בִּקְהֶר - בָּתֵּן קִסְדֶּהִי,	יֵש עוֹד צִמַּח בְּשִׁרְשָׁהֵו,
ד־אָה - יֶהֱס אָהִיט־פֿלָלִי,	אָבֵל רוֹעָה מִשִּׁיבָהֵו,
הָה - אָה - נִי־יֵט אָדִי - טָלָלִי,	אִם כֹּה יִהְיֶה מֵאָכֵל צִאָנָהֵו,
יִין גִּירְדָה מִג - נֵם - פִּי.	לְקִיץ חֶבֶא פֿל יֶחֱלִיבָהֵו.

אבער דער הער ענטפערט אים מיט צארן,

אז אין שיער איז נאך דא קארן,

אז אין שיער איז נאך דא קארן,

אוי אבער דער פאסטוך ענטפערט אים אויף דעם,

אז ער וועט אין ווינטער, פאר די שעפעלעך נישט צום עסן געהן,

וועט ער אין זומער, זייער מילך נישט זען,

וועט ער אין זומער, זייער מילך נישט זען.

ג

וְהֵן קִיט - הֵט וְהֵדִי אִישׁ - הֶרְהֵם, [אוצר החכמה]
הֶהֱדִי אֶה - סִמְחָהּ מִהֵט אֶד - וְרָהֵם,
ד - אֶה - מִהֵט־יֵן אֶה - סֶהֱמֹר - הֵטָהֵן,
טָהֵלֵן אֶהִי - לֶם אֶהֱקֵט - וְרָהֵם.

[1234567 תנ"ך]

עם איז דא איינס אדער צוויי וואכן פארלאפן,
וואס אויף אונזער אויסלייזער, טוען מיר האפן,
וואס אויף אונזער אויסלייזער, טוען מיר האפן,
אוי, דארט קומט ער, אויפ'ן אייזל'ס רוקן,
אפשר איז דאס דער אויף וועמען מיר טוען ארויסקוקן,
אפשר איז דאס דער אויף וועמען מיר טוען ארויסקוקן.

[1234567 תנ"ך]

[אוצר החכמה]

[אוצר החכמה]

ד

[אוצר החכמה]

יְהִנֵּה־פֶהֱט יְהִנֵּה־פֶהֱט אִידֶשׁ קֶדֶשׁ קֶשְׁבוֹטֶרֶם, [1234567 תנ"ך]
יְהִה־אִמְבָּהֵן וְהֵן - א - קֶרְהֵם,
ד - אֶה - יָהֵם אֶהֱזֵט פֶּלְלִי,
מִג־אֵין - לֶסֶג אֶה־קֶנֶד - בּוֹ טְרִי־הֶ,
יִי־הֶה אֶבָּהֵן נִם־לֶם קֶרִי־הֶ.

שָׁלוֹם עָלֶיךָ רוּעִי נְאֻמִּנִי,
סֶפֶר נָא לִי מִשָּׁלוֹם צֹאנִי,
אֲבָל רוּעָה מוֹשִׁיבָהוּ,
עַד שְׂאֲנִי אֶהֱיָה רוּעָהוּ,
בֶּל יִחְסֹר מִצְאָנָהוּ.

פרידן צו דיר מיין טייערער פאסטוך,
זאג מיר נאר שנעל, וואס טוען מיינע שעפעלעך,
זאג מיר נאר שנעל, וואס טוען מיינע שעפעלעך,
אוי, אבער דער פאסטוך, ענטפערט אים אן א קלער,
ווילאנג איך בין דער פאסטוך, פונ'ם הער,
וועט פאר זיינע שעפעלעך נישט געשען קיין מילעער,
וועט פאר זיינע שעפעלעך נישט געשען קיין מילעער.

אתה בן אדם

מהרה"ק מקאלוב זי"ע

1234567

אתה בן אדם באזין דרך,

דו וועסט דארפן אנצוגעבן דיין וחשבון פאר

יעדן טאג פון דער וואך,

נעבעך נעבעך טוה שוין תשובה עד שלא

תחשך השמש,

טוה שוין תשובה איידער דער פינסטערניש

דעקט דרך צו.

במקתרים תבכה נפשי,

ולבי נשפך פמים,

נעבעך נעבעך וואס וועסטו ענטפערן פאר דעם

איל חי וקים.

נישט קיין גמרא נישט קיין משניות,

נישט קיין סברות נישט קיין ראיות,

נעבעך נעבעך פון וואנעט וועט די הייליגע

נשמה נעמען איר חיות.

צו דברים בטלים געבסטו דרך די מי,

זיי כאטש כובש דעם יצר הרע דערצו,

נעבעך נעבעך טו שוין תשובה איידער דער

פינסטערניש דעקט דרך צו.

תרהרת הרהורים רעים,

דורך דעם ביסטו געקומען צו חטאים,

נעבעך נעבעך וואס וועסטו ביום הדין טוען. כבוד הגלות דעקט אונז צו.

גלות גלות

מהרה"ק מקאלוב זי"ע

וואלד וואלד ווי גרויס ביסטו,

רויז רויז ווי ווייט ביסטו.

ווען מען וואלט דעם וואלד אוועק גענומען,

וואלטן מיר זיך אינאיינעם צוזאמען געקומען.

גלות גלות ווי גרויס ביסטו,

שכינה הקדושה ווי ווייט ביסטו.

ווען מען וואלט דעם גלות אוועק גענומען,

וואלטן מיר זיך אינאיינעם צוזאמען געקומען.

רבונו של עולם איך וועל מיט דיר מאכן א בייט

מהרה"ק מבארדיטשוב זי"ע

1234567

רבונו של עולם
איך וועל מיט דיר מאכן א בייט,
א בייט וועל איך מיט דיר מאכן.
ווייסטו וואס דער בייט וועט זיין,
זאג איך דיר.

איך וועל דיר געבן חטאים עוונות ופשעים,
אוי וויי מאמע.

דבר, צו וועמען רעדסטו – אל בני ישראל.
אמר, צו וועמען זאגסטו – אל בני ישראל.
צו, וועמען באפעלסטו – אל בני ישראל.

1234567

טאמער ווילסטו פרעגן וואס דו וועסט מיר
געבן דערפאר,
זאג איך דיר.
דו וועסט מיר געבן מחילה סליחה וכפרה,
אוי וויי מאמע.

פרעג איך דיר רבונו של עולם
פארוואס נאר אל בני ישראל?
מוז דאך זיין, חביבים ישראל שנקראו בנים
למקום,
אוי וויי מאמע.

טאמער וועסטו מיינען גלייך אויף גלייך,
גיין זאג איך דיר.
דו וועסט מיר נאך צוגעבן, בני חיי ומזוני,
אוי וויי מאמע.

די מצריים שרייען
אז זייער גאט איז א גאט,
גיין זאג איך דיר.

טאמער וועסטו פרעגן וואס בני הייסט,
זאג איך דיר.

די פרסיים שרייען
אז זייער גאט איז א גאט,
גיין זאג איך דיר.

בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות,
אוי וויי מאמע.

די מינים ואפיקורסים שרייען
ס'איז חלילה נישטא קיין גאט,
יא זאג איך דיר.

טאמער וועסטו פרעגן וואס חיי הייסט,
זאג איך דיר.
חי חי יודוך וישבחוך,
אוי וויי מאמע.

אבער איך לוי יצחק בן שרה סאשע זאגט
יתגדל ויתקדש שמי' רבא!

אום אַני חוֹמָה

[234567]

מהרה"ק מבארדיטשוב זי"ע

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

איין מעלה איז, אום אַני חוֹמָה,
און נאך א מעלה איז, בָּרָה בַּחֲמָה,
כאטש כאטש כאטש, גוֹלָה וְסוּרָה,
דאך דאך דאך, דְּמָתָה לְתִמָּר.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

נעבעך נעבעך נעבעך, תְּהוֹנָה עָלֶיךָ,
נעבעך נעבעך נעבעך, וְנַחֲשֶׁבֶת בְּצֶאן טְבַחָה,
כאטש כאטש כאטש, זְרוּיָה בֵּין מְכַעֲסִיָּה,
דאך דאך דאך, תְּבוּקָה וְדְבוּקָה בָּךְ.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

נאך א מעלה איז, טוֹעֲנֶת עָלֶיךָ,
און ווידער א מעלה איז, יְחִידָה לְיַחֲדָה,
כאטש כאטש כאטש, כְּבוֹשָׁה בְּגוֹלָה,
דאך דאך דאך, לֹמְדֵת יִרְאָתָךְ.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

נעבעך נעבעך נעבעך, מְרוּמֵת לְחֵי,
נעבעך נעבעך נעבעך, נְתוּנָה לְמַכִּים,
כאטש כאטש כאטש, נְתוּנָה לְמַכִּים,
דאך דאך דאך, סוֹבֶלֶת סְבִלָּה.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

כאטש כאטש כאטש, עֲנִיָּה סַעֲרָה,
דאך דאך דאך, פְּדוּיַת טוֹבִיָּה.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

ווי אזוי הייסן זיי, צֶאן קָדָשִׁים,
און ווי אזוי פארזאמלען זיי זיך,
קַהֲלֹת יַעֲקֹב,
ווי אזוי צייכענען זיי זיך, רְשׁוּמִים בְּשִׁמָּה,
וואס שרייען זיי, שׁוֹאֲגִים הוֹשֵׁעַ נָא.
אויף וועמען אויף וועמען פארלאזן זיי זיך,
תְּמוּכִים עָלֶיךָ.
און איבער דעם בעטן מיר טאקע,
הוֹשֵׁעַ נָא.

לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.
לאמיר דערציילן, לאמיר דערציילן,
די מעלות פון אידישע קינדער.

אודה לא-ל

מהרה"ח ר' אלחנן זאב קלאגסבאלד הי"ד שו"ב במשעבין

א

אודה לאֵל לִבֵּב חֹקֵר.

בְּרֶן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקָּר.

בְּרֶן יַחַד, בְּרֶן יַחַד,

פּוֹכְבֵי פּוֹכְבֵי בִקָּר.

אח"ח 1234567

געלויבט ביסמו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לייב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שטערן.

ב

שימו לֵב אֶל הַנְּשָׁמָה.

לָשֵׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה.

וְאוֹרָה פֶּאוֹר תַּחֲמָה.

שְׁבַעֲתִים פֶּאוֹר תִּבְקָר.

נעם דיר נאר גוט אין אכט,

אז די נשמה די שיינע פראכט,

זי זאל גישט קומען צו קיין שאנד,

ווייל זי איז א דימאנט און א בריליאנט,

דו מוזט דאך וויסן דערפון,

אז זי לייבט ווי די זון,

זיבן מאל מער ווי דער פרי בעגן.

געלויבט ביסמו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לייב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שטערן.

ג

מִכְפָּא כְבוֹד חֲצָבָה.

לָגוֹר בְּאַרְץ עֲרָבָה.

לְתַצִּילָה מִלְּתָבָה.

וּלְתַאֲרִיה לְפָנוֹת בִּקָּר.

איר שמאם איז לויטער און ריין,

פון כסא הכבוד אליין,

און מיט איר גרויסן ווערד,

פלאנטערט זי אויף די ערד,

דארף מען היטען זי,

ווי פון א פייער און ווי פון א ברי,

זי זאל שיינען און לייכטן יעדן מארגן פרי.

געלויבט ביסמו, קודשא בריך הוא,

אח"ח 1234567

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לייב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שטערן.

ד

עורו נָא כִּי בָכַל לֵילָה.

נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעַלָּה.

לְתֵת דִּין וְחֶשְׁבוֹן מִפְּעֻלָּה.

לְיוֹצֵר עָרֵב וּבִקָּר.

וואך פון שלאף אויף,

און נעם דיר גוט אין באטראכט,

אז די נשמה גייט ארויף,

אין הימל יעדע נאכט,

דין וחשבון יעדן טאג,

מוז זי געבן איר זאג,

פאר דעם יוצר וואס האט באשאפן נאכט און טאג

געלויבט ביסמו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לייב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שטערן.

ה

יִמְצָאָה מְטֵנֶפֶת.

מַעֲוֹנוֹת וְתוֹסֶפֶת.

כְּמוֹ שִׁפְחָה נִחְרָפֶת.

תָּמִיד בִּבְקָר בִּבְקָר.

אוצר החכמה

אוי איז דאס נישט גוט,

ווי שלעכט איז די מינוט,

ווען זי ווערט פארגעפירט,

באדעקט מיט זינד און פארשמירט,

א פנים האט זי רעכט,

ווי א שפחה און ווי א קנעכט,

ווען און ווי, יעדען אינדערפרי.

געלויבט ביסטו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

אוצר החכמה

איך לויב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שמערן.

ו

יִמְצָאָה מְקֻשָּׁט.

בְּטָלִית וְטוֹטֶפֶת.

כְּמוֹ כֶּלֶה מְקֻשָּׁט.

תָּמִיד בִּבְקָר בִּבְקָר.

דער מענטש שפילט דעמאלט דאס גליק,

ווען ער טוט דעם באשעפער'ס ווילן,

קומט די נשמה צוריק,

באקריינט מיט טלית און תפילין,

באצירט און באשיינט איז זי,

ווי א כלה כמות שהיא,

שמענדיג אלעמאל אינדערפרי.

געלויבט ביסטו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לויב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שמערן.

ז

תִּנְאָמֶן בִּבְקָרוֹנוֹ.

יִחְזִירָנָה לֹא כְּרָצוֹנוֹ.

אִישׁ לֹא גָנַע בְּעוֹנוֹ.

וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקָּר.

באגלייבט איז דער באשעפער און קראנט,

מיט דעם משכון מיט דעם פאנד,

זי צוריק צו שמעלן ריין,

ווי דער מענטש וויל אליין,

ער שטייט אויף פריש און געזונט,

ער שטארבט נישט פון זיין זינד,

ווידער א נאכט ווידער א טאג אויך אצינד.

געלויבט ביסטו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לויב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שמערן.

ח

וְתַחֲיוּ הָעֲנִיָּה.

יִחִידָה תִּפְתָּה וְנִקְיָה.

וְאִשֶּׁר נִפְשׁוֹ לֹא חִיָּה.

אִיךְ יִזְכֶּה לְאוֹר תִּבְקָר.

טוטס זיך טראכטן און קלערן,

ווי אזוי די נשמה צו ערנערן,

די נשמה די איינע,

די שיינע די ריינע,

ווייל דער וואס גיט זיך נישט די מי,

ווי אזוי צו שוינען און צו הימן זי,

ווי וועט ער זוכה זיין צו די לעכט פון דער פרי.

געלויבט ביסטו, קודשא בריך הוא,

דו ווייסט וואס יעדער טוט אין הארצן קלערן,

איך לויב און דאנק, מיט מיין געזאנג,

צוזאמען מיט אלע מארגן שמערן.